

Moisés Arana\*



### Nicaragua: pau amb dignitat

**E**l poble i el govern de Nicaragua, com cada any, tenen un lema. El de 1988 és «Pau amb dignitat, pàtria lliure o morir». Una cosa així ha estat per als fills de Sandino aquest 3 de febrer, data en què el president Reagan demanava al Congrés l'ajut econòmic per a la Contra. És la pau buscada amb dignitat el que reclamava Nicaragua, és la vocació amb entossudiment indestructible de trobar, dins del pla d'Esquipulas, la pacificació d'Amèrica Central. El crit, ple de fúria, el clamor serà de qui se sap en lluita per una causa noble, ha estat recollit per uns congressistes nord-americans, que senten encara un respecte profund per la història, que han sabut amb responsabilitat valorar els esforços dels pobles llatinoamericans per trobar una solució política, i no la barroera, bel·licista i antihistòrica proposada pel senyor Reagan a la problemàtica centramericana. Ahir va ser el més alt tribunal del món, la cort de justícia de La Haya, qui donava la raó a Nicaragua condemnant el govern nord-americà. Avui, en el seu propi pati, a casa seva, uns congressistes confirmen l'alt tribunal i donen una bufetada, un no rotund, un ja-n'hi-ha-prou de miopia política, diplomàtica i històrica, a la política visceral del senyor Reagan. Nicaragua se sent victoriosa. Els seus fills, que lluiten amb tenacitat, sense odi, amb tendresa;

aquesta petita i violenta Nicaragüita, amb alè de trenta mil assassinats per la Contra, per aquest maleït Irangate, aquells deu mil orfes, aquests nou mil invàlids d'una guerra bruta i mercenària, és el tribut que el Congrés nord-americà reconeix en aquesta data històrica, tot refusant la petició de l'home que regeix els destins del govern més poderós del món.

Ara és vostè, senyor president Reagan, als seus 77 anys, qui té la paraula, ara és vostè qui decideix si entra per la porta gran de la història, amb dignitat i senyoriu presidencial, o obre de nou la porta de darrere, immoral, de l'Irangate per seguir assassinant el nostre poble.

Nicaragua ha posat davant dels seus ulls de ja fa molt temps la noblesa de la seua causa; desitgem ser els amos del nostre destí, construir la nostra història en pau. No faci l'error del seu avantpassat, aquesta doctrina nefasta de Monroe del *palo duro*. Per favor, siga conseqüent amb aquella estàtua del port de Nova York, done-li vida, faci-la veritablement un símbol per a tots els pobles del sud. Vostè té la paraula: nosaltres, els nicaragüencs, tenim la sang dels màrtirs, la sang que reclama una pau amb dignitat, pàtria lliure o morir.

\* Cònsol General de Nicaragua